

רע"פ 2335/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 2335/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקשת: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בתיק עפ"ג 27593-01-21 מיום 17.3.2021 שניתן על ידי כב' השופטים גילת שלו, דניאל בן טולילה ויעקב דנינו

בשם המבקשת: עו"ד מוטי יוסף

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופטת ג' שלווכב' השופטים ד' בן טולילה ו-י' דנינו) מיום 17.3.2021 בעפ"ג 27593-01-21, בגדרו נדחה ערעור המבקשת על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט א' ברסלר-גונן) בת"פ 34930-06-19.

רקע והליכים קודמים

1. המבקשת הורשעה על פי הודאתה בכתב אישום מתוקן בעבירות של איומים ופציעה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 192 ו-334 יחד עם סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בעת שבנה של המבקשת הכה את המתלוננת, לה היה נשוי באותה העת, נכנסה המבקשת לחדר וכאשר ביקשה המתלוננת את עזרתה, איימה עליה המבקשת באמרה "יא שרמוטה את לא יוצאת חיה מפה". מיד לאחר מכן תקפה את המתלוננת בכך שאחזה בחולצתה בסמוך לצווארה ושרטה אותה בפניה ובבית החזה, באמצעות סכין שהחזיקה.

2. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בעניינה של המבקשת נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר, בין היתר בשל פגיעה חמורה בערכים החברתיים המוגנים ומידת אשם גבוהה. לאחר שנתן דעתו על תסקיר שירות המבחן, שהמליץ על ענישה בדרך של עבודות שירות חרף רמת סיכון גבוהה ביותר להישנות מעשים פוגעניים והיעדר אמפתיה למתלוננת; נסיבות חייה המורכבות של המבקשת ושל משפחתה; ונתן משקל מוגבל להודאתה המאוחרת, שבאה לאחר שנשמעה עדות המתלוננת ומשום שאופן ניהול ההליך על ידי המבקשת העמיק את הפגיעה במתלוננת - מצא בית המשפט לגזור על המבקשת 12 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי למתלוננת בסך 5,000 ש"ח.

3. המבקשת ערערה על גזר הדין לבית המשפט המחוזי, וזה דחה את הערעור. בית המשפט קמא סבר כי הן מתחם הענישה והן העונש שנגזר במסגרתו - ראויים ואינם מצדיקים התערבות ערכאת הערעור. בית המשפט עמד על חומרתן של עבירות אלימות במשפחה בכלל, ועל חומרת מעשיה של המבקשת בפרט אשר במקום להיחלץ לעזרת המתלוננת שזעקה לעזרה כאשר הותקפה בברוטליות על ידי בנה של המבקשת, תקפה אותה באמצעות חפץ חד. עוד הדגיש בית המשפט את האחריות החלקית שנטלה המבקשת, את הקושי שלה בהבעת אמפתיה כלפי המתלוננת ואת התרשמות שירות המבחן כי היא מתקשה לווסת את דחפיה, והערכתו כי נשקפת ממנה רמת סיכון גבוהה ביותר להישנות מעשים פוגעניים.

4. המבקשת אינה משלימה עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי.

נימוקי הבקשה

5. בבקשתה, טוענת המבקשת כי עניינה מעלה שאלה בעלת חשיבות משפטית החורגת מעניינה הפרטי. לחלופין, נטען כי יש בנסיבותיה האישיות של המבקשת כדי להצדיק מתן רשות ערעור.

במוקד הבקשה, הטיעון לפיו יש מקום ליתן רשות ערעור, בשל הצורך להכריע בשאלת המדיניות הראויה בכל הנוגע לגזירת דינם של נאשמים נעדרי עבר פלילי, אשר להם ילדים קטינים בעלי מוגבלויות, כאשר שירות המבחן המליץ על עבודות שירות. עוד נטען, כי קיים פער חריג בין העונש שנגזר על המבקשת ובין המלצת שירות המבחן.

לבסוף, טוענת המבקשת כי על בית המשפט קמא היה להעניק משקל רב יותר לנסיבות חייה וכי עניינה מצדיק מתן רשות

עמוד 2

ערעור על מנת למנוע עיוות דין.

דין והכרעה

6. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

7. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים בהם מתעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או במקרים חריגים, בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 9157/20 גרוסברג נ' מדינת ישראל(3.1.2021)). עניינה של המבקשת אינו נמנה על אותם מקרים חריגים, המצדיקים מתן רשות ערעור.

8. במהותה, הבקשה ממוקדת בחומרת העונש שנגזר על המבקשת ואינה מעוררת כל שאלה עקרונית. כלל הוא כי רשות ערעור על חומרת העונש תינתן רק במקרים חריגים, בהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה הראויה או המקובלת בעבירות דומות (רע"פ 5216/20 עלקם נ' מדינת ישראל(6.8.2020)). עניינה של המבקשת אינו סוטה ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת כלל ועיקר, אף בשים לב לנסיבותיה האישיות אשר הוזכרו בבקשה (ראו לשם השוואה: רע"פ 4574/17 אבו עראר נ' מדינת ישראל(23.8.2017)) ואינו מעורר חשש לעיוות דין.

9. למעלה מן הצורך, יוער, כי אין בידי לקבל את טענת המבקשת לפיה ראוי היה לאמץ את המלצת שירות המבחן או את טענתה לפיה עצם קיומו של פער בין המלצת שירות המבחן לבין גזר הדין מצדיק מתן רשות ערעור. כידוע, המלצת שירות המבחן אינה מחייבת את בית המשפט, אלא מהווה כלי עזר לו בהכרעתו (רע"פ 2137/21 מלכה נ' מדינת ישראל(5.4.2021)). זאת, בפרט בהינתן הסיכון המוגבר הנשקף מהמבקשת לפי תסקיר שירות המבחן בעניינה.

10. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ט בניסן התשפ"א (11.4.2021).

ש ו פ ט